



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

IV. Cætera in Societatem Pontificis beneficia

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

bores vero, pericula, mortem
denique pro Ecclesia, ad maio-
rem Dei gloriam, vltro ac liben-
ter subire.

CAPVT IV.

*Cetera in Societatem Pontificis
beneficia.*

PLURA vero exstant Pontifi-
cis vere Pij, & illis temporibus
pernecessarij, singularia in
Socios amoris iudicia, ac bene-
uolentia. Vetere enim institu-
to, Romæ poenitentia admini-
stri, Pontificia auctoritate, Mo-
nachi, & Sacerdotes Theolo-
gia, & canonum, linguarum di-
uersarum periti, nodos consci-
entia soluebant, peccatisque ex-
piabant. Magnum id Ecclesia
munus, & arduum, vt quacun-
que diuina potestate in terris
soluant. Visum itaque Pio Pont.
quan-

quando munus hoc à varijs varie obiri vidisset, Societati mandare, vt pœnitentiũ curam susciperent, & in sacra D. Petri ædè summa confitentibus quotidie aures darent, virgamque manu gestarent, potestatis argumentum. Alciatum itaque Cardinalem, qui tum pro Carolo Borromæo ei muneri præerat, ad FRANCISCVM misit, qui persuaderet, rem per se Ecclesiæ vtilem, ac necessariam. Ille vero tergiuersari primum, ac defugere: mox vbi se collegit, hæc fere capita supplice libello Pontifici obtulit. Perincommodum id Societati futurum: qui enim legitime id munus ad hanc diem administrassent, ijs eripi sine quærimonia non posse: ad hæc complures in Ecclesia DEI familias, vetustate corroboratas.

&c

& sanctitate morum illustres, ad quas id potius pertinere videretur; alioquin præteritas sese, moleste laturas: Socijs denique priuatim fraudi futurum, & damno: quod qui illud munus obrent, continuo Societatis legibus solui, & obedientiæ vinculis vellent, tamquam ministri Pontificis iam creati. Lectis his, Pius nihil prolatandum ratus, nodosque facile solui posse; Societati extemplo pænitiæ Pontificiæ munus pro suo iure mandat, domumque non procul ab æde summa D. Petri, certumq; stipendium, ad victum, cultumque corporis assignat. FRANCISCVS dicto audiens acquieuit, præstantesque è Provincijs vndique sacrarum litterarum, Officiorum simul & linguarum peritos euocatos locat.

Gre-

Greg
Rom
illo l
mun
que
publ
tifici
gend
amp
festu
ter d
P
FR A
ctus
tus
in d
sed
mir
mer
inte
The
pad
cisc

Gregorio mox tertio decimo
Romæ sedente, Societas onere
illo leuari, sed frustra, optabat:
munusque sustinet in hunc vs-
que diem, commodo, opinor,
publico. Ecclesiasten item Pon-
tificium è Societate tunc deli-
gendum putavit, qui coram in
amplissimo Cardinalium con-
fessu de rebus diuinis frequen-
ter differeret.

Primus hoc munus obiuit,
FRANCISCO iubente, Benedi-
ctus Palmius, Italus: hunc secu-
tus Alphonsus Salmeron, vnus
in decem primis Ignatij Socijs:
sed duodecimo post mense, ni-
mirum secessus amantior, & cō-
mentandi S. Scripturam studio
intentus, alteri è Socijs, Lusitano
Theologo, Emmanueli Sa, lam-
pada tradidit. Mox cessit Fran-
cisco Toletō Cordubēsi: q̄ apud
alios

alios continenter Pontifices Ec-
 clesiasten egit, ad vnum vsque
 cl. lo. xciv. quo anno, inuita,
 & repugnante Societate, in Car-
 dinalium Collegium à Clemen-
 te VIII. adoptatur: vitæque nu-
 per, & dignitate decessit, postri-
 die Idus Septemb. anni cl. lo.
 xcvi. Neque hic substitit Pijer-
 ga nos studium: Sociis enim ex-
 aminandi prouinciam dedit
 eos, qui Romam frequentes
 confluunt, & sacris initiari, vel
 iam initiati confessiones excipi-
 endi fieri sibi potestatem, volunt.
 Erant ea tempestate, (quis cre-
 dat?) in vltimis Neapolitani re-
 gni finibus, hæresis Valdensium
 reliquæ, qui Pauperes de Lug-
 duno vocari gaudebant, quod
 malum vt maturime tolleretur,
 è Sociis Christophorū Roderi-
 ges, doctorem Theologū mittit:
 qui

qui partim disputando, partim
monendo, ad bonas eos partes
melioremque mentem tradu-
xit: captos comitate hominis, &
pietate, vt pœnam, Pontificia
potestate irrogatam, libenter
susceperint. Exploratum iam tū
erat, Societati finem esse pro-
positum, gentes à fide alienas,
& hæreticos, ad sanam mentem
pro virili reuocare. Si qua fortè
rursum tempestas exorta in So-
cios esset, statim aduolare Pius
solitus, & opem ferre; Princi-
pibus Christianis Socios com-
mendare, rogare, obtestari, pre-
cibus, minisque agere. Vt in se-
ditione Auenione excitata, sta-
tim exstinxit incendium. Huius
studij specimen erit diploma v-
num in multis, ad Coloniensem
Episcopum. Præterea Mendi-
cantium in numero esse Socios

M pro-

pronunciauit; immunesq; similiter esse, & haberi voluit: dato ea de re, quod exstat, diplomate, quinto Pontificatus anno cIo. Io. LXXI. Nonis Iuliis: vtq; tuti ab iniuria in Prouincijs Socij viuerent, permisi Patronum sibi, quem Conseruatores vocant, cum res postularet, bona sua venia, deligere ipsi summa auctoritate possent. Quod beneficium Gregorius XIII. immatura morte extincto Pio, insequenti anno Socijs libens datis tabulis concessit. Non defueret tamen, vt fit, qui dicerent, Pio propositum, Societatis institutum commutare, simul & vestitum. Qui rumor cum latus vagaretur, FRANCISCVS pro Societatis honore diligenter excubans, animique pendens, Francisci Patieci Cardinalis, &

Bur-

Burgenſiũ Archiepiſcopi opera, Pium rumoris invulguſ ſparſi certioſorem facit. Ille verò tantum abſuit, vt id cogitarit, vt nuncio illo tanquam aduerſa re perturbatus, in hæc ipſa verba clamans eruperit: *Abſit à nobis hoc peccatum. Video enim complacitum eſſe DEO in his famulis ſuis, inſtitutoq; viuendi, quo fructum referunt Eccleſiæ. Dum ijdem erunt, qui hæcenus, inſtitutumq; religioſe ſeruabunt, nemo illis, qui ſapient, moleſtus erit, negociumq; faceſſet.*

CAPVT V.

Peſtilenti lue Romæ graſſante quæ geſſerit.

INEVNTÆ æſtate anni clo. Io. **ILXVI** Romæ multi peſtilentiæ lue exſtincti, vt & morbi contagio ſerperet latius. Corruptis enim aquis ea vrbiſ regione

M 2 quæ